

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Quàm mirabile fuerit, inter Aegytorum tenebras, Israelitis lucem non defuisse?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

fum illico extinguebatur; sicut sit in metalli fodinis, quando aér non ventilatur: vel quia caligo illa ita fuit densa, ut cuiuslibet lueis aspectum auferret, nec ab ullo lumine posset penetrari. 7. Ob hanc caussam, nemo mouit se de loco, in quo erat, toto illo triduo. Putant nonnulli, penitus immobiles fuisse; alij, de loco, in locum non migrasse; alij, de domo in domum non egressos; Philo, non esse ausos se mouere loco, ne offendarent; aut, si necessitates corporales urgerent, ægrè ingredi potuisse, & non, nisi parietibus palpatis; ac instar cochlear cornua protendentis, quauis re obuia, iterum sub testam reuocada. Quod vtique tenebris ascribi potest. Crassius illud est, quod nonnulli putant, tantam fuisse crassitudinem densitatēmque aëris, ut, cum aspectu lucis, motum progressiuum impedit. Non impediuit gressum tantummodo, sed ipsam etiam respirationem; cùm vel aqua suffocet, quam tamen possimus superare gradiendo. Verissimè dicitur, Ægyptios, præ metu, se non ausos esse mouere. Metum tenebræ conciliabant, & in te-

Sapi. 17. 4.

nebris auditii horribiles sonitus, & visa monstrifica. *Sonitus, ait Scriptura, descendens, perturbabat illos, & personæ tristes illis apparettes, paurem illis prestabant; & transitu animalium, & serpentum sibilatione commoti tremebundi peribant.*

Ibid. v. 18.

Ob has caussas pauefacti, metuebant, si se mouerent, ne quād primū perirent. Itaque una catena tenebrarum omnes erant colligati: & longe noctis vinculis compediti tenebantur, in carcere, sine ferro reclusi. 8. Ne quis autem putet, in tam densis tenebris, Aegyptios tam terrifica monstra videre non potuisse, addit diuinus textus: Apparebat illis subitanus ignis timore plenus: & metu perculsi illius, qua videbatur, faciei, existimabant deteriora esse, qua non videbantur. Magna sunt enim iudicia tua Domine, ait ibidem Scriptura, & inenarrabilia verba tua: propter hoc indisciplinata anima errauerunt. Dum enim persuasum habent iniqui, posse dominari nationi sanctæ: vinculis tenebrarum, & longæ noctis compediti, inclusi sub rectis, fugitiui perpetuae prouidentia jacuerunt.

XV.

Ibid. v. 20.

Talibus tenebris aér contumacem superbiam puniuit; cùm interea omnis orbis terrarum limpido illuminabatur lumine, & non impeditis operibus continebatur: solis autem illis superposita erat granis

Exod. 10. 23. nov.

Et quod plus est, in ipsa Ægypto, ubiunque habitabant filii

Israël,

Iſraēl, lux erat. quod ingentis miraculi loco habendum est. Quippe Hebræi, in terra Gessen, cum Aegyptijs permixti indistinctè habitabant; erantque domus eorum vicinæ contiguæque domibus Aegyptiorum; vt intelligi potest, ex postibus, ad eas domos discriminandas, sanguine Agni illitis & noratis; ac cæde primogenitorum Aegypti, qui in domibus non signatis inueniebantur: itemq; ex ijs, quæ, sub discessum, commodatò ab Aegyptijs vicinis Iſraēlitæ acceperunt. In eadem igitur platea, h̄ic Iſraēlita, ibi Aegyptius; immo non è regione tantum, sed etiam proximè adsit in ædibus eodem sepe mūro fultis habitauerunt. Et tamen, cùm adeò prope, & in tam arcta permissione degerent, intra paucos passus, tantum fuit discriminè, vt, vbi cunque Hebræi essent, clarissima, lætissimaque luce fruerentur; vbi autem Aegyptij, quamvis Hebræi proximi, in densissimis, mœstissimisque tenebris versarentur, Dœ aëris densitatem, & siderum radios ita moderante, vt Hebræi filij lucis, lucidissimo lumine, ac sole amoenissimo gaudent; Aegyptij plusquam Cimmerijs tenebris inuoluti, mortuos, aut certè inter umbras, se esse arbitrarentur.

Quid est hoc aliud, quām Deum bonis adesse, & à malis justissimè manum suam subducere? Tantane affectum quenquam hominem esse audacia, vt Domino suo toties rebellis fieret, & Dominum semper conniuere oportebat? Apud Romanos, teste Gellio, ignem à Elaminis Dialis domo nisi in sacrum efferriri jus non erat. Et canones Apostolorum vetant, de Christianorum oleo lucernas Iudeorum, aut Gentilium incendi. Sic enim habet Canon septuagesimus: *Si quis Christianus oleum tulerit ad sacra Gentilium, vel Synagogam Iudeorum, festis ipsorum diebus, aut lucernas accenderit, de societate pellatur.* Apud Phœdrum etiam indignissimè factum putatur, quando

Lucernam fur accendit ex drâ Iouis,

Ipsumque compilavit, ad lumen suum.

An non indignerur Deus, si de sole suo videat acceptam lucem conuerti, non solùm in usus profanissimos, sed etiam sacrilegos? an non meritò diem extinguat? facemque illam auferat, in Creatoris laudes, non in injurias conditum ac lucentem? An Pharao, cum asseclis suis, dignus erat, quem vel sol aspiceret? vel qui pu-